

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín

číslo 1

Február 2008

Nech je Kristova cesta utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania cesta k novému životu.

Pôst – šanca na duchovný rast

„Kajajte sa a verte evanjeliu“ (Mk 1,15) sú slová, ktoré sme počuli a hlboko prežívali pri svätej omši na Popolcovú stredu v našich kostoloch.

Popolcovou stredou sme nastúpili na cestu štyridsaťdňového pôstu, ktorý nás privedie k Veľkonočnému trojdniu. Cirkv nám predkladá pôst ako čas pokánia, keď máme prehodnocovať náš život, vzťahy a zamerať sa na to, čo je podstatné. Pôst vo svojich štyridsiatich dňoch obsahuje nespochybniteľnú silu výzvy. Pôstne obdobie nás pozýva prežiť spoločne s Ježišom jeho štyridsať dní, ktoré strávil na púšti v modlitbe a v pôste predtým, než začal verejne účinkovať.

V dnešnej dobe sú zvlášť potrebné „nástroje“ na obnovu vnútra človeka a spoločenstva, a to sú skutky lásky, modlitba a pokánie. Uskutočňujme tieto skutky počas celého nášho života, ale hlavne v období pôstu, ktorý je prípravou k Veľkonočnému tajomstvu. Veľká noc je nielen spomienkou na umučenie Pána, ale je to prítomnosť vzkrieseného Pána medzi nami, živá prítomnosť a živé pôsobenie. Veríme v živého Boha, ktorý vzkriesil Ježiša Krista a cez neho zachraňuje svet.

Hlboko prežívajme tajomstvo Veľkej noci a záchrany života v Kristovi, ako tajomstvo života v pravde a spravodlivosti. Vzkriesený Pán povedal apoštolom a hovorí to i dnes nám: „Ja som s vami po všetky dni“ (Mt 28,20). To je pravda, lebo „Pravda Pánova trvá naveky“ (Ž 117,2) Prežívajme tajomstvo Veľkej noci opravdivo, ako pravdu svojho života.

M. Bušíková

ČO ZNAMENAJÚ VEĽKONOČNÉ SYMBOLY?

Veľkonočné sviatky ako centrum kresťanského liturgického roka majú bohatú symboliku. Pripomeňme si symboly, ktoré bežne používame v súvislosti s Veľkou nocou a ktoré charakterizujú toto liturgické obdobie.

Symbol **baránka** bol rozšírený medzi pastiermi v Stredomorí už v predkresťanskej tradícii. V kresťanstve sa tento symbol stal symbolom pre Krista – Božieho Baránka (Agnus Dei), víťaza nad zlom, hriechom a smrťou.

Symbol **kríža** (v kresťanstve znamenie víťazstva) je prastarý. Používali ho už starí Egypťania, Číňania a Kréťania ako znamenia orientácie medzi nebom a zemou, symbol večnosti, resp. ako prepojenie božského a ľudského sveta. Kristovou smrťou a zmŕtvychvstaním sa stal kríž symbolom spásy pre všetkých. V dejinách nadobudol rôzne tvary: T, X (podľa spôsobu ukrižovania), grécky, klasický, latinský kríž a pod.

Oheň, požehnaný na Bielu sobotu znamená víťazstvo, ktoré Kristus priniesol na svet svojím zmŕtvychvstaním.

Od tohto požehnaného ohňa sa zapáli veľkonočná svieca – **paškál** (symbol Krista), ktorá sa potom v slávnostnom sprievode za opakovaného zvolania Kristus svetlo sveta vnesie do neosvetleného chrámu. Od paškálu sa zapalujú ďalšie sviece v kostole a nakoniec sa celý kostol prežiarí svetlom. Tým si pripomíname, akým zásadným obratom je Kristovo vzkriesenie – je to ako noc, ktorá sa mení na deň.

Zajaca nájdeme už v staroveku zaradeného medzi stvorenia „maličkú na zemi, ale múdrejšiu nad mudrcov“. Symbolizoval skromných, chudobných, ale múdrych ľudí. Znamenal šťastie, ale i krátkosť života. V kresťanstve sa najskôr zobrazoval biely zajac pri nohách Panny Márie, čo symbolizovalo víťazstvo čistoty, novej čistej sily, ktorá v prírode prúdi práve v tomto jarnom období. V Byzancii bol zajac symbolom božstva. Zároveň sa považuje za symbol kresťanskej bdelosti.

Veľkonočné vajce pravdepodobne súvisí s pôstom, keď sa na kresťanskom Východe v pôstnom období nemohli konzumovať vajcia. Vajce bolo u Židov i jarnou obetou v jeruzalemskom chráme. Obsahuje zárodok života, a preto bolo odpradávnym symbolom plodnosti, sily, novosti, úrodnosti i vzkriesenia. Vajce je akoby zamknutý hrob, vnútri ktorého sa ukrýva nový život. Keďže Veľká noc je sviatkom nového života, ktorý priniesol Kristus, aj veľkonočné vajce symbolizuje znovuzrodenie, životodarnú silu, nový život, ktorý nám svojou smrťou a zmŕtvychvstaním priniesol Boží Syn.

Podľa P. Cabana z Inštitútu pre liturgickú vedu v Grazi
spracovala M. Bušíková

„Modlitba je trpezlivé a dôvery plné zotrúvanie pred Bohom a klopanie na jeho dvere práve vtedy, keď sa nám zdá, že nás nepočuje.“

sv. Otec Benedikt XVI

KAM KRÁČAŠ, RODINA?

V decembri minulého roku **Hnutie kresťanských rodín (HKR)** uskutočnilo stretnutie manželských párov farností Topoľčianskeho dekanátu. Aj naša farnosť mala na ňom zastúpenie. Bolo to informačné stretnutie. Dozvedeli sme sa o činnosti HKR, ktorej hlavným cieľom je služba rodinám pre rozvoj ich harmonického života upevňovaním

jednoty, lásky a viery na základe slobodného rozhodnutia.

Ako prvý sa manželským párom prihovril pán dekan ThLic. Marián Dragúň a rozvinul otázku: Kam kráča rodina? V príhovore vysvetlil, prečo Cirkvi záleží na kresťanských rodinách a predstavil Nový pastoračný plán KBS (Konferencia biskupov Slovenska) do r.2013, ktorý má zahŕňať tri oblasti, a to

Mládež, Rodinu a Charitatívnu činnosť, pričom nosnou oblasťou je Rodina, nakoľko súvisí aj s ostatnými dvoma oblasťami. A aké úlohy by mala plniť zdravá kresťanská rodina?

Sú to minimálne tieto 4 základné úlohy:

1. Rodina má vytvárať spoločenstvo na báze lásky

2. Rodina má odovzdávať život

Pokračovanie na str. 3

Poznáme svoj kostol?

V publikácii „Kniha o Radošine“ je uvedený: „Súčasnou inventára kostola je aj krížová cesta...“ bez uvedenia, kto a kedy dal urobiť túto krížovú cestu.

Nakoľko ani vo farskej kronike nie sú tieto skutočnosti uvedené, bolo by zaujímavé zistiť kto, kedy a na podnet koho vyrobil 14 zastavení krížovej cesty, ktoré sú umiestnené po oboch stranách kostola. Spomenie si niekto na rozprávanie starých a prastarých rodičov o našom kostole a o krížovej ceste?

Krížová cesta nášho Pána Ježiša Krista

Pobožnosť krížovej cesty je jedna z najrozšírenejších pobožností, a keď sa správne koná, veľmi prispieva k pochopeniu Veľkonočného Kristovho tajomstva, a tým privádza k živej účasti na liturgii.

Prvú krížovú cestu konal sám Pán Ježiš, keď začal trpieť za našu spásu, a prvými sprievodcami na tejto krížovej ceste bola sama Panna Mária a Pánov miláčik, svätý Ján.

Už prví kresťania mali v úcte posvätné miesta súvisiace s Kristovým utrpením. Po bdení v bazilike Božieho hrobu začali krížovú cestu od Božieho hrobu a prišli až k „Pilátovmu domu“, k Antoniovmu hradu. To znamená, že krížovú cestu konali obrátene. Jednotlivé zastavenia, známe na základe Písma alebo tradície, označovali kameňmi alebo kaplnkami. Aj v knihe K. Brentana - Život Panny Márie je uvedené, „...svätá Panna si urobila obdobu krížovej cesty. Krokmi si zmerala vzdialenosť medzi jednotlivými miestami, na ktorých Ježiš trpel... kráčala podľa počtu krokov, ktoré toľko ráz spočítala a podľa ktorých označovala miesta utrpenia Pána. Na každé také miesto priniesla kameň. Túto svoju krížovú cestu rozdelila na dvanásť zastavení...“

Začiatkom 16. storočia bolo

sedem zastavení a konali ich tak ako Spasiteľ, teda od Pilátovho paláca. Teraz je v Jeruzaleme 14 zastavení. Prvé dve sú v Antóniovom hrade, kde sídlil Pilát (Ježiš je odsúdený na smrť, Ježiš berie na pleciah kríž), potom je sedem zastavení vedľa Svätej cesty po ktorej šiel Kristus, dlhej okolo 700 m (Ježiš prvý raz padá pod krížom, Ježiš sa stretá so svojou matkou, Šimon z Cyrény pomáha Pánu Ježišovi niesť kríž, Veronika podáva Pánu Ježišovi ručník, Pán Ježiš druhý raz padá pod krížom, Pán Ježiš napomína plačúce ženy, Pán Ježiš tretí raz padá pod krížom). Posledných päť zastavení na Kalvárii a v Jozefovej záhrade je teraz v bazilike Božieho hrobu (Ježišovi zvliekajú šaty, Ježiša pribíjajú na kríž, Ježiš na kríži umiera, Ježiša skladajú s kríža, Ježiša pochovávajú).

Pobožnosť krížovej cesty sa z Jeruzalema rozšírila po celom svete. Dominikán Alvaréz (+1420) postavil krížovú cestu v Kordobe, a to tak, že do jednotlivých kaplniek dal sochy znázorňujúce Pánovo umučenie. Počet zastavení až do 18. storočia kolísal. Prvý raz v Európe sa spomína 14 zastavení v roku 1584. Ale aj dnes je na mnohých miestach iba 7 zastavení. Najznámejšia krížová cesta na Slovensku v Banskej Štiavnici z roku 1751 má 17 zastavení. Po poslednom vatikánskom koncile sa na mnohých miestach stavajú krížové cesty s niektorými inými zastaveniami, než sú v Jeruzaleme. Za základ sa berú zastavenia, ktoré majú potvrdenie v Písme.

Podstatou pobožnosti krížovej cesty je rozjímanie o umučení Pána Ježiša a k tomu nám napomáhajú aj piesne k jednotlivým zastaveniam.

Zdroj: Krížová cesta nášho Pána Ježiša Krista

Vydal: SSV Trnava

Spracovala: M. Bušíková

Zázitky z Kanady

Pamätáte sa, že som písala, aká som bola prekvapená, keď som uvidela v kostole obraz Panny Márie - Matky ustavičnej pomoci, lebo presne taký obraz sme práve priviezli zo Slovenska. Písala som aj o rozdieloch v odbavovaní svätej omše u nás a tu. Aj keď neviem dobre po anglicky, priebeh svätej omše poznám, a tak sa modlím po slovensky.

Len modlitbu Otče náš sa snažím spievať s ostatnými, lebo sa mi veľmi páči melódia, na ktorú ju spievajú. Kňaz svätú

omšu odbavuje dôstojne, a pritom vtipným príbehom alebo poznámkou vytvorí v kostole príjemnú atmosféru. A miništranti potom toľko nezívajú ako u nás.

Aj dnešná omša mala podobný priebeh. Posadili sme sa pri speváckom zboru a ja som mohla okrem sledovania omše sledovať aj pána dirigenta a tváriť sa, že im pomáham so spevom. Na konci omše bolo prekvapenie v podobe pozvania na raňajky. Nič podobné sme ešte nezažili, tak sme pozvanie s radosťou prijali. Vo všetkých kostoloch, kde sa schádza dolu

schodmi do nižšieho podlažia sa nachádzajú krypty so sarkofágmi mŕtvych. V tunajšom kostole sa schádza dolu schodmi do veľkej spoločenskej miestnosti. Tam sa podávali za 3 \$ raňajky, ktoré pozostávali z malých klobás, doliek s javorovým sirupom a k tomu káva alebo džús. Veľmi nám to všetkým chutilo, no musím povedať, že som v živote nejedla klobásu s dolkami. Počas jedla som si všimla, že všetko podávané jedlo pripravovali vo vedľajšej otvorenej kuchyni výlučne len muži a tí istí muži nám aj

Pokračovanie na str. 4

DETSKÁ RUBRIKA

VESELO I VÁŽNE

Tak by sme mohli zhodnotiť čas prípravy detí na koledovanie tohoročnej Dobrej noviny, ktoré sa uskutočnilo 25. 12. 2007

Tento rok to bolo s prípravou trochu ľahšie, lebo sme už mali jeden ročník koledovania za sebou a vedeli sme, čo nás čaká a čo nás neminie. Zima, sneh, vietor a neraz i nahnevání „strážcovia domov“, ktorí nechceli koledníkov vpustiť do domu. Možno to bolo spôsobené falošným spevom, alebo sa báli veľkej a odhodlanej skupiny detí? Prvýkrát

sa sprevádzajúce osoby stretli 6. novembra 2007, kde sa dohodli o ďalšej spolupráci pri organizovaní prípravy koledovania. Potom sme sa stretli s deťmi, ktoré sa prihlásili do koledovania, a bolo ich 68, dvakrát v škole, kde bol prítomný aj vdp. farár L. Havran.

Vďaka nemu sme mali všetky nácviky v kostole, z ktorého máme aj niekoľko fotografií.

Že nám bolo spolu dobre a veselo, vidieť i na fotkách.

O „dorast“ koledníkov máme postarané, lebo nácvikov sa zúčastňovali aj najmladšie účastníčky Dobrej noviny 2-ročná Rebeka Vatrsková, 6-ročná Mária Jankovičová a 5-ročná Natália Vavříková, ktorá nás všetkých prekvapila veľmi peknou a dlhou básňou, ktorú predniesla sa svojim bratom Matúšom na Jasličkovej slávnosti. Svojich bratancov v koledovaní bude určite nasledovať aj 4-ročná Monika Kršková, ktorá zaujala prítomných svojim prednesom.

Tu je dôkaz, že dobrá nálada a radosť neopustili deti ani pri stretnutí, ktoré sme mali 13. januára v Kultúrnom dome, kde pri horúcom čaji a studených radiátoroch sa dokázali baviť pri hudbe a tanci a svoje vedomosti z náboženstva využili pri testoch, ktoré im pripravili animátorky.

Legenda o výmene kríža

Stredoveká legenda opisuje, ako sa Pán Boh zamiloval nad človekom, ktorý ustavične nariekal,

že jeho kríž je príťažlivý. Zaviedol ho do veľkej sály, plnej krížov rôznej veľkosti a tvarov, a nechal ho, aby si vybral taký, ktorý mu bude najviac vyhovovať.

Človek začal hľadať a skúšať

kríž za krížom. Jeden bol dlhý, druhý krátky, tretí ostrý, štvrtý ťažký. Každý kríž mu v niečom nevyhovoval, až kým nenašiel v rohu opretý kríž, ktorý sa mu ihneď zapáčil. Tento by som chcel mať, pomyslel si.

Keď si ho bližšie obzrel, zistil, že to je jeho vlastný kríž...

Dokončenie zo str. 1

3. Rodina má mať účasť na živote spoločnosti

4. Rodina má mať účasť na živote Cirkvi

Ako ďalší sa prihovril manželským párom pán doc. RNDr. Vladimír Ďurikovič CSc, ktorý ich obohatil poznatkami o harmonickej rodine. **Harmonickú rodinu** charakterizujú tieto **princípy**:

1. **Rodinní príslušníci** (no hlavne manželia) **si naplňajú vzájomné potreby**, a to tak na úrovni telesnej (potreba jesť, zaodiť sa...), duševnej (potreba uznania, pochvaly, povzbudení...) a duchovnej (potreba napomáhať si duchovne rásť...).

2. **Členovia rodiny vzájomne komunikujú**. Pričom pod komunikáciou nerozumieme jej nižšie dva stupne, ako je komunikácia o bežných prevádzkových potrebách rodiny, napríklad čo nakúpiť a ani diskusiu – racionálne zdôvodňovanie konania, ale dialóg – t.j. otváranie sa jeden druhému s tým, čo prežívame

3. **Každý člen rodiny** (najmä manželia) **sa musí snažiť o vytváranie dobrých vzťahov v rodine**. Pričom každý si uvedomuje svoje dobré stránky, ktorými môže rodinu obohatiť, ako aj slabé stránky – zlé vlastnosti, ktoré ho učia pokore a odpúšťaniu chýb a nedokonalostí ostatným členom rodiny.

4. Rodina si musí dať záležať na tom, aby si jej členovia dokázali **odpustiť**. Najskôr treba zistiť príčinu zranenia, potom uznať svoj podiel na zranení a žiadať o odpustenie. Dôsledkom odpustenia musí byť pokánie.

5. Členovia rodiny **sa navzájom musia deliť** so svojimi zážitkami a skúsenosťami, so starosťami a radosťami.

6. Rodina musí **do svojho streda pozývať Boha**. Manželstvo bez Boha je ilúzia. Rodina tápa v prázdnote. Chýba jej láska, nakoľko Boh je láska. Láska je večná a trvalá, je nepodmienečná. Preto nie je možné povedať: „Mal som Ťa rád...“

Každé manželstvo prechádza krízami. Pre kresťanských manželov je to výzva na hľadanie ciest. Každá zvládnutá kríza posúva manželstvo ďalej, vyššie. Všetky ťažkosti, ktoré nedokážeme vyriešiť vlastnými silami, treba odovzdávať Bohu. To by aj mohla byť odpoveď mnohým mladým ľuďom, ktorým sa zdá byť „zbytočné“ uzatváranie manželstva „pre papier“. Vo sviatostnom manželstve nejde o papier, ale o pozvanie Boha do spoločenstva a o jeho požehnanie tomuto spoločenstvu.

Ing. Eva Rolincová

Pokračovanie zo str. 2

ponúkali dolky a klobásy, ktoré ostali navyše a upratovali riady zo stolov. Dcéra nám vysvetlila, že sú to členovia rytierskeho rádu Krištofa Kolumba a že u nich v kuchyni ženy nie sú. Historici to nespomínajú, ale na niektorej z lodí Santa Maria, Nina a Pinta určite bola nejaká veľmi zlá, hašterivá kuchárka a odvtedy Rytieri Kolumbovi nechcú vidieť ženu v kuchyni. Ja, posmelená dobrým jedlom, som sa tam ale prepracovala a s váženými rytiermi odfotila. Jednému mladšiemu rytierovi sa to síce veľmi nepozdávalo, ale nakoniec súhlasil. Bola som veľmi rada, že s odfotením s nami súhlasil aj pán farár po tom, ako mu Katka povedala, že je na Slovensku populárny vďaka mojím E-mailovým správam, ktoré tam posielať.

L. Oravcová

Správy zo života farnosti

• 30.12.2007 v nedeľu, na sviatok Svätej rodiny sa uskutočnila vo farskom kostole „Jasličková slávnosť“ pri ktorej deti predniesli básne, piesne a scénky ako poklonu malému Ježiškovi. Vdp. farár L. Havran na začiatku privítal deti, rodičov a starých rodičov, ktorí sa zúčastnili slávnosti vo veľkom počte. Program uvádzala Lenka Vatrsková a hudbou sprevádzala Zuzka Valovičová. Všetci účinkujúci s radosťou i hrdosťou predniesli svoj program, ktorý si pripravili.

Na prvej detskej sv. omši v roku 2008, ktorá sa konala 8. januára sa zúčastnilo menej detí ako v iných mesiacoch. Možno to spôsobila účasť žiakov VII. až IX. ročníka ZŠ na lyžiarskom výcviku, alebo, ako skonštatoval pán farár „deti pre veľkú hmlu nenašli kostol“.

• V nedeľu odpolednia 13. januára si koledníci Dobrej noviny pri horúcom čají a sladkostiach zaspomínali na príhody z koledovania v našej farnosti. Napriek premrznutým rukám a nohám to boli príbehy veselé. Aby sa na stretnutí nenudili, animátorky pripravili rôzne hry, testy a kvízy, pri ktorých si oprášili vedomosti z náboženstva a neraz ako pomôcku si museli zobráť Bibliu. Na záver stretnutia sa zabávali pri tanci. Defom sa stretnutie páčilo a už sa tešia na dekanátny ples, ktorý sa uskutoční v Topoľčanoch po Veľkej noci.

• 20.1. 2008 vdp. farár L. Havran v katechéze pripomenul tri mariánske jubilea, ktoré si cirkev pripomenula v uplynulom roku, a to: 90 rokov od zjavenia Panny Márie vo Fatime, 150 rokov od zjavenia v Lurdoch, ktoré sa úradne začalo sláviť 8.12. 2007, (Panna Mária sa Bernadette Soubirous zjavila 11. februára 1858) a na Slovensku 275. výročie, čo cirkevná vrchnosť po úradnom procese vyhlásila sochu Sedembolestnej Panny Márie za milostivú, čím schválila púte k nej.

• Zároveň pán farár oboznámil prítomných s informačnou brožúrou o Svetovom apoštoláte Fatimy – SAF, o jeho cieľoch i povinnostiach jednotlivých členov, ako i o možnosti zapojiť sa do Svetového apoštolátu Fatimy.

• Pri príležitosti „Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov“ v nedeľu 20.1.2008 počas sv. omše vdp. farár povzbudil prítomných, aby aj svoje súkromné modlitby obetovali za jednotu kresťanov. Odpolednia sa konala pobožnosť, pri ktorej sme sa tak ako na celom Slovensku, spoločne modlili na tento úmysel.

Farská knižnica informuje:

Otváracie hodiny farskej knižnice zriadenej v priestoroch Obecnej knižnice na Obecnom úrade v Radošine sú: Streda od 13. hod. do 16. hod.

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

Marec 2008

15.3. SV. JOZEF, ŽENÍCH PANNY MÁRIE S L Á V N O S Ť
prenesená slávnosť z 19.3.

16.3. KVETNÁ NEDELA – NEDELA UTRPENIA PÁNA

20.3. ZELENÝ ŠTVRTOK

21.3. VEĽKÝ PIATOK

22.3. BIELA SOBOTA

23.3. NEDELA PÁNOVHO ZMRŤVYCHVSTANIA S L Á V N O S Ť

Apríl 2008

7.4. Sv. Ján Krstiteľ de la Salle, kňaz spomienka

11.4. Sv. Stanislav-biskup, mučeník spomienka

23.4. Sv. Vojtech- biskup, mučeník spomienka

25.4. Sv. Marek – evanjelista sviatok

29.4. Sv. Katarína Sienska, Panna a učiteľka cirkvi, spolupatrónka Európy sviatok

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Marec

Všeobecný: Aby sa chápala dôležitosť odpúšťania a zmierenia medzi osobami a národmi, a aby Cirkev svojím svedectvom šírila Kristovu lásku, zdroj novej ľudskosti.

Misijný: Aby kresťania, ktorí sú rôznymi spôsobmi prenasledovaní na mnohých miestach sveta pre evanjelium, mohli pokračovať, posilnení Duchom Svätým, v odvážnom a otvorenom svedectve o Božom Slove.

Úmysel KBS: Aby sme si pokáním, sebazapieraním, dobrosrdečnosťou a pôstom upevňovali vôľu konať dobré skutky.

Apríl

Všeobecný: Aby kresťania ani v ťažkých a zložitých situáciách neprestali svojím životom vyznávať, že Kristovo zmŕtvychvstanie je zdrojom nádeje a pokoja.

Misijný: Aby budúci kňazi mladých cirkví boli čoraz viac formovaní kultúrne aj duchovne, aby evanjelizovali svoje národy a celý svet.

Úmysel KBS: Aby nás myšlienka na Zmŕtvychvstalého posilňovala v nádeji získať večný život v blaženosti.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne:

okrem nedele, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku:

v Radošine v pondelok a utorok od 16,30 – 18,00 h, v piatok od 8,00 – 9,00 h a od 15,00 – 16,30 h,

v Behynciach v stredu od 8,00 – 9,00 h a od 16,30 – 18,00 h,

v Bzinciach vo štvrtok od 16,30 – 18,00 h.

ADORÁCIA

V Radošine na prvý piatok od 8,00–18,00 h

KATECHÉZA

Sviatosť krstu. Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne alebo telefonicky.

Sviatosť manželstva. Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí. Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, príp. iných sviatostí, trvá dva roky.